HIERONYMUS
12. Jh. Seite 44r
Quelle: https://manuscripta.at/?ID=26076
Copyright: Admont, Benediktinerstift

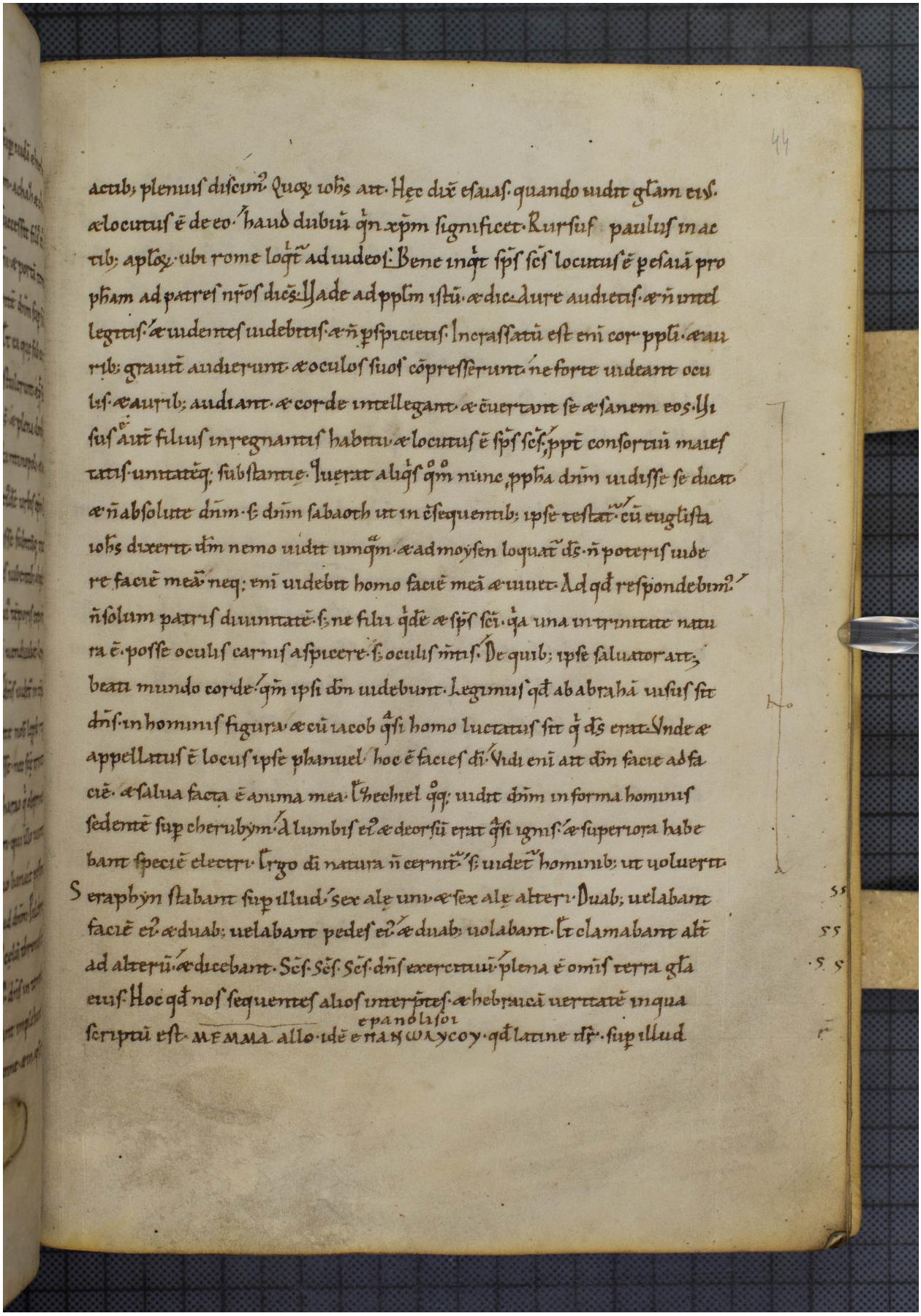

actib; plenius discim⁹. Quoꝝ iohs ait. Hec dix̄ esaias. quando uidit glam eius.
& locutus ē de eo. haud dubiū q̄n xp̄m significet. Rursus paulus in ac
tib; aplōꝝ. ubi rome loq̄t ad iudeos. Bene inq̄t sp̄s scs locutus ē p esaiā pro
pham ad patres nr̄os dicēs. Uade ad pplm istū. & dic. aure audietis. & n̄ intel
legitis. & uidentes uidebitis. & n̄ p̄spicietis. Incrassatū est enī cor ppli. & au
rib; grauit audierunt. & oculos suos cōpresserunt. ne forte uideant ocu
lis. & aurib; audiant. & corde intellegant. & cūuertant se & sanem eos. Ui
sus ē aut filius in regnantis habitu. & locutus ē sp̄s scs. ppt consortiū maies
tatis. unitatēq; substantie. Querat aliq̄s q̄m nunc ppha dn̄m uidisse se dicat.
& n̄ absolute dn̄m. s; dn̄m sabaoth ut in cōsequentib; ipse testat. cū euglista
iohs dixerit. dm̄ nemo uidit umq̄m. & ad moysen loquat ds. n̄ poteris uide
re faciē meā. neq; enī uidebit homo faciē meā & uiuet. Ad qd respondebim⁹.
n̄ solum patris diuinitatē. s; ne filii q̄dē & sp̄s sci. q̄a una in trinitate natu
ra ē. posse oculis carnis aspicere. s; oculis mētis. De quib; ipse saluator ait;
beati mundo corde. q̄m ipsi dm̄ uidebunt. Legimus qd ab abrahā uisus sit
dn̄s. in hominis figura. & cū iacob q̄si homo luctatus sit q̄ ds erat. Unde &
appellatus ē locus ipse phanuel. hoc ē facies di. Vidi enī ait dm̄ facie ad fa
ciē. & salua facta ē anima mea. Ezechiel q̄q; uidit dn̄m in forma hominis
sedentē sup cherubym. a lumbis ei⁹ & deorsū erat q̄si ignis. & superiora habe
bant speciē electri. Ergo di natura n̄ cernit. s; uidet hominib; ut uoluerit.
Seraphyn stabant sup illud. sex ale uni. & sex ale alteri. Duab; uelabant
faciē ei⁹. & duab; uelabant pedes ei⁹. & duab; uolabant. Et clamabant alt
ad alterū. & dicebant. Scs. Scs. Scs. dn̄s exercituū. plena ē omīs terra gla
eius. Hoc qd nos sequentes alios interp̄tes. & hebraicā ueritatē in qua
scriptū est. MEMMA allo. idē ε ΠΑΝΩΛΥCΟΥ. qd latine dr̄. sup illud